

ספר

האגור

אגור וחבר החכם מהור"ר יעקב בן
מהור"ר יהודא לנדא ז"ל . הלכות
תפלה . ציצית . ותפילין . ברכות עם דיני שבת
ומועדים . הלכות שחיטה ובדיקה . איסור והיתר .
ונעולי כלים . הלכות נדה וטבילה . ושעורי מקואות .
ושאר דינים רבות .

הובא לבית הדפוס ע"י השותפים ה"ח הרבני מו"ה הגינא ליפא מרגליות נ"י .
וה"ח הרבני מו"ה משה יאקובס נ"י מו"ס מבארדיטשוב .

פיעטרקוב

ברפוס של הרבני הגדול וז"ר מו"ה פייבל בעלכאמאווסקי נ"י .
בשנת תרמ"ד לפ"ק

עיה"ק ירושלים חובבי"א

שנת תשל"ז לפ"ק

הרכות טרפות הריאה

וכוא הכשר המחלק וחולץ בין ריאה לכבד . וכן פירש רש"י בפירוש החומש יותר חייבל"ש ויש הוכיחן השומן המדובק בכשר היותר' שהחם הקרום מטעם חלב שבכשר הופה ארוה . והומר ה"ר אליעזר ממין' דשבוש הוא בידם בכשר החופה חינו מחיר אלא בכסלים ובכליות שנחמר בהם על למעוטי הוץ . הכל ביותרת ללא כחוב על לא שריץ הוץ ידידי והכור . וכן רבינו חס אסר והבי' רחיה . ור"י דחה רחיהו ובערוך פירש יותרת אלבע פול"ש והיא ההיכה כבד קטנה נכפלה על הכשר . ובספר התרומ' כתב לערוך לקלוף היותרת מבחוץ הכל לפי שהחלב הגדול המכסה את הקרב שוכב ונוגע עם . הכל ביותרת ללד פנים מלד הריאה אין ריך להסיר הקרום שנאורו לך אין שם חלב . מרדכי" : (אקע"ב) בקיבה יש שני מיני חלבים אחד עשוי קצתם ואחד עשוי יחיה . רב אלפס החיר שעל הימר ואסר שעל הקשה וכן כתב הרמב"ם . ורש"י אסר שניהם ולא הסכים הר"ש טורים . הקרב יש עליו שני מיני חלבי האחד נקר' חלב המכסה ונקר' חלב הפרישה והוא תוחב קרום ונקלף ר"ל שיש חלב הפרישה על הקרום ותחת אותו קרום יש חלב הנדבק בכרס ובאותו חלב חולק' רבינו יקר ורבינו יואל רבינו יקר אוסר ורבינו יואל מחיר . ואלתמי להאריך ברחויות' ותמלאם במרדכי' בחולין פרק גיד הנשה סוף דבר רבי' יקר כתב דלרפ"ה ולומר ד"א"ה וברומ"ו ובמלכותו עושין עליו כרת ויש מקומות במדינו ריינו"ם שאוכלין אותו : (אקע"ג) חושין שנעוץן אסורין . עוקן ונג כדתנן טגל עוקלן הלבך לריך להסיר חושין שבוגב ובחזה שהן אסורין משום שסם סמוכין ויונקים מחלב הכליות . מרדכי" : (אקע"ד) יש גלואים שאמרו ראש המע' שרין לגוררו הוא המעי שיואל בו הרע' שהוא סוף המעים . טורים :

עין ורשב"ם כתב ודאי אם נטלו עוף והחזירו אסור דחיישין שמא החליפו וכן אם אכדו ומלאו חמ"כ אסור אם אין בו סימן או טביעות עין אבל אם מלאו במקום שהניחו מותר ורשב"ם כתב דאפי' הניח ט' ומלא ט' אסור חיישין שהעשרה נוטלו ואילו ה' אחרים ויש מהלקין שאם הניחו במקו' שהשרי' והטופות יכולין ליטלו משם ולהביא אחר במקומו חיישין אבל אם תלחן במסמר לא חיישין . ומסקנת הר"ש כדברי שניהם טורים :

אקס"ז אמר

רב בשר כיון שנתעלם מן העין אסור הרמב"ם ורב האי גאון פסק כרב ורבינו חס פירש דלית הלכת' כרב הלכך אם הניח מחיכת בשר בבית והלך לשוק וחזר ומלאה במקום שהניחה אין חוששין לחיפת עורב דאפי' חינו מכירה אבל אם מלאה במקו' אחר חיישין עד שיהיה לו כח סימן או יכירה כטביעת עין וכן שלחה ביד עוב' כוכבי' הדיון כן ומש"ל בל לידו ועשייה הלכה למעט' בתרנגול שחוט שנשלח' ביד עוב' כוכבי' בלי שומר והתרתיה כיון שבעל התרנגולה מכירה כדברי ר"ת ופסק דלית הלכת' כרב דאמר בשר כיון שנתעלם מן העין אסור מרדכי" :

הרכות הרב

(אקס"ח) חרב בן פקוע שלא הפדים על גבי קרקע חלבו מותר אבל אם הפדים על גבי קרקע חלבו אסור והרמב"ם אסרו אפילו לה הפדים על גבי קרקע ולא להיר' טורים : (אקס"ט) חרב הכסלי' וקרום שעלי' אסור ויש' הרמב"ם שהוא חלב שנבעקי הירכים . ורש"י פירש עלם קטן הוא המונה על עלם הנקר' הנק"א ומחוב' תחת החליה מלמעל' ועליו יש חלב תחת ראש המוחין שקורין לונב"ל : (אלף קע) חלב שחת' המתנים אסור ופי' רש"י שהוא תחת הכליו' ונרא' בגובה הכסלי' . וחמ"כ נבלע תחת בשר אדום ודק ומתפשט תחת אורו בשר בכל הכס' וכל שבכשר חופהו מותר וכשכלה למטה מאותו בשר יואל ממנו קרום לבן ועב חוץ הדק המתפשט בכל הכסלים שאסור משום חלב . ותחת אותו קרום יש לובן חלב לפי שאותו קרום העב אין חשיב לכה חמוי בשר אבל באשכחו ונהגים בו הימר . גם כעניי נראה שחפוי בשר גמור היא . ורב אלפס כתב שהוא תחת הכשר בראש הכסלים וקרום מפסיק בין זה החלב ובין שומן שתחתיו העליון אסור והתחתון מותר . טורים : (אקע"א) ה"ר אליעזר ממין' אומר השומן שעל יותרת כבד אסור אף לאחר שנטל הקרום מעליו . וכן כ'דיותר' הוא הנקר' חייבל"ש

יש מחירין . וה"ר אליעזר מומין כתב ששבוש בידם . החמישי לדגוי בעל ספ' התרומה לריך לקלוף כל היוצרת מנחון לפי שהחלב הגדול המוכנה את הקרב שוכב ונוגע עם . הששי בקיבה יש חלב שכל היורה שרב אלפס מחירו . והש"ו והר"ש אסרוהו . השביעי החלב השני אשר על הקרב והוא תחת הקרום אשר הקרום ההוא תחת חלב הפרושה ונחלקו בו רבי' יקר ורבינו יואל . רבינו יקר אוסר ועושין עליו כרת . ורבינו יואל מחירו וכל אלו הדעות מפורשין למעלה בארוך . ואני הממוקק מלאחי בשם המחבר שדלג עוד חזק אחר שהוא ריש מנעול בחמתה שיש אומרים שהוא המעי' שיו' בו הרשו . עד כאן . ואחרי בני חכם לבך וישמח לבי גם אני אל תהן בדרך המקילים כי לה חדת איהו יבשר ואל חכמים עלמך בספק חסור כרת כי ספק עבוד פשה הוא . ומלאנו שרבותינו זכרונם לברכה החמירו לחוש בספק אסור דרבנן ופסילו בספק ספק' לפעמים כמו בספק אהות חילוק חמול' זה במרדכי בפרק החולין . ושם עיין . וכן בכמה מקומות משום חומר' דאשת חיש החמירו לחוש למיעוט כמוגדי מים שאין להם סוף בסוף יבמות וכן במסכת בכורות סוף פרק אלו מומין בלשח טוונטוס חוללת ולא מתיבמת והע"ג דהוי ספק ספק' ספק זכר ספק נקבה ואם חמול' למר זכר הוא שחול' אינו סרים וכן יבוס הוא . וכן בפרק בהמה המוקשה גבי המפלי' מין בהמה חיה ושוף ואין עליה עמה קשרה רבינו מטיל עליה חומר שני וולדו הג"ג דלוי' לשם ספק ספק' כו' עיין שם . וכן בפרק עשרה יוחסין במסכת קדושין גבי זכ' שחוקי והמרינו החס דלוי' ספק ספק' כו' עיין שם . וכן בפרק אלו טרפות גבי ספק בכורות ואפי' בספק' לרבנן אמר' דתלינן לחומר' בפרק שני דבילה גבי כלי בטמא' בערב יום טוב אין מטבילין אותו בין השמחות כו' וכן ביחר מקומ' אשר נלאתי להאריך וכן והומר בן בנו של קל וחומר בספק אסור חלב שנעשו ערה שאל חכמים בספקו' שטה עליו דרכיך פרעהו אל העבור בו ועוד אומר כי זה אין נקר' ספק חלב מלאחר שדברים אלו חלום בתכונה ובקבלה כמו שפסקו המחברים במקום שלא הוכל לשער האסור מנחת חסרון דעה אין נקר' ספק חמול' זה במרדכי בפרק גיד הנשה אלל החמשה דינין . וכן חמול' בסמ"ג וכן הוא החלוקים בחלב הזכרים נפלו מלך חסרון הקבלה מן הקדמונים כי נעשהה נורה כשהי חורות בעונות ואחרי בני אשר נתן לך השם יתברך לב לדעה ועיני השכל לרחות מנע גליך מנחיות ספק אסור חלב ותאסור עליך בכל מקום שנחלקו בו רז"ל טובו לך . וכן אני הנעיר נוהג שלא ללכול

מנקורי הירכים אלא ממנקר תלמיד חכם הכולך לחומר' בכל המקומות הנזכרים . ואחרי אחי ראה גם ראה בין בדבר והבן במרקה : (אקע"ו) גדי שלחו בחלבו אסור לר"ל אפי' מראש אהו לפי שהחלב מפספע למעלה וכל שכן מנעול למטה . ופי' ר"ח דבכחוס אין מפספעואס מפספע הוא מעט ובטל בשש' . וה"כ אס הקרום שעל הכסל' שהוא חלב כחוש נמלח עם בשר יחד אינו מפספעואס מפספע בטל בס' הלכך בין אותה חתיכ' שהקרום על' בין אותה חתיכה הנוגעת בה חס יש ס' הכל מותר וי"א שאותה חתיכה שהקרום עליה מותרת ממ"ג אפי' אין בהם ס' לפי שהקרום אינו אסור אלא משום החלב שעליו ומנחון ואינו מפספע . ויש לדון שהחלב שנמלח על החתיכה שאין בה ס' ואחרי חתיכ' אסור' לגמרי וגבי שאר נחשב הליך כגדי כחוש . עכ"ל שערס מדור"א . והר"ב"ה פסק שאם נמלח חלב ובשר יחד שלריך הבשר קליפה במקום שידוע שנגע בחלב ולריך' הבעמיק קליפה' שהחלב נבלע טפי . ואפי' חלב הרבה במליחה הוי כחלב מועט בלליה דאינו מפספע כולי האי דמליח' ול"ה אים שיש בכל מקום וכל זה אמר שקבל מחביו רבי יואל ומרבי אליעזר מומין וגבי מליח' ול"ה אין שייך ששים רק כדי קליפה . אבל בבשול לריך שש' שהמים מוליכין הטעם בכל . ואם אין ידוע מקומו בלליה או במליח' יקלוף כל הבשר ודלא כרשב"ט שאמר הכ' דאסור רב הוגא דחלב מפספע מדבר כשאין שם ששים . אבל אם היה שם ששים מותר הכל בין במליחה בין בלליה ומיהו ר' ינחק הלבן סובר חלב במליחה די בששים . והאי ראינו רבתי שבזכרים בטל בששים וכן סובר הרמב"ן ע"כ שערס מדור"א . וכן פסק בחגי זרוע הלכה למעשה וכן פסק ר"י וכן רבינו ברוך . אבל מהר"ם פסק כי אין די בששים כי החלב מפספע וכל חתיכה הנוגעת בחלב לריך ששים כנגד החלב ואין כולן מלטרפות לטל כי החלב מפספע מחתיכה לחתיכה שאלה . עיין במרדכי . וגדול בדורו מהר"ם מולין ז"ל פסק שחלב במליחה כשזין בין להקל בין להחמיר . ופסק עוד הטחול שאלה בלי נקור לריך ס' כנגד מה שעל הדך שחייבין עליו כרת וליך נמי כדי נטילה דלימא אינו מפספע: (אקע"ו) נשאל גדול בדורו רבי ישראל המכונה רבי אסרל"וי"ז ז"ל על החלב שנחטב בשומן וספק אם יש בשומן ס' לטלו ואחרי כן הוסיף מהשומן בקדרה איך ראו לעשות והשיב כי לפי דעה הרשב"א ורבינו אפרים . רח"ש דאין אומרים חתיכה עלמה נעשית נבלה ואשכר לסוחטו אסור אלא בבשר בחלב ודאי אין אסור השומן אלא לפי חשבון חלב שבו . אבל אין קיימין כשיטת החוס' והשערים מדור"א לפסקו

הלכות גזירה

שימלא בחזון זרק הדם ואוכל השאר. וכתב
 רח"ט וטוב להחמיר לאכור כלה שנחשט
 חוץ לקשר ובכ ככל החלומן ופי' זה חזון יהיה
 לבינה אלא בנימאל על הקשר של חלזון ולא
 נחפשת חולה לו חו בשחר מקום בחלזון טורים.
 רש"י פי' והוא שנמאל דם על הקשר שבה חבל
 חס נחפשת הדם חוץ לקשר החלזון חף הבינה
 אכורה וזהו מפני שהדם על הקשר ונחפשת
 חוץ לקשר חבל חס חוץ דם כולו על הקשר מודה
 שהכל מודה כאשר ביארנו ויש שאינם רוצי'
 להגות על זה וקובעי' מקום הדם חף כשנמאל
 בנימק' חסר כבינה. ע"ל ספר המומות :

(אקפ"א) כתב הרמב"ם הרולה לחבול בשאר חי
 מולחוי ופה יפה. ומדוחי ופה יפולח
 נהירא טורים. השובר מפרקה של בהמה
 אכור לחבול מבשר חי חלה ח"כ מולחו יפה
 יפה לפי שהדם מתערב ללאה נשעת שמיטה
 וכששובר מפרקה חונה יכו' לזקק להולי'
 וחוזר הדם בחב' חבל ע"י מליח' מותר אפי'
 לקדרה ובעל הטור כתב דחפ' במליחה אכור
 בחין המנה מפליטו ונשחר בו מדם הנפש ואכור
 וח"ח ז"ל לא כ"כ טורים: (אקפ"ב) הרפ"ם הקור
 נשפך ולערות מכלי רחשון על התרנגולה
 ליוגה. ור"ה חוסר דחשיב ליה ככלי רחשון.
 והרשב"א כתב שחפ' נחשב ערוי ככלי שני אכור
 ח"ט שחיו מכלל מפני שחרי אכור להניח
 כסלי' על הכשר חר שחיו' מיד שחא יוצא
 החלב ויכלע ופי"ך אכור למיגו חלה אחר נקור
 ומליחה: (אקפ"ג) אם מלה בשר ולא הדיחו
 בתהלה י"ה שחון זה תקנה עוד חף חס ידחנו
 וימניחו פ.ס. אהרה ויש נחורין גס ובמלח דק
 רה"ט: (אקפ"ד) טולה בנתח גס ובמלח דק
 והרמב"ם כתב שחון מולחין חלה בנתח גס
 שהמלח שסוח דק קמנה נכלע בשבר וחיו פולט
 וכ"כ בה"ג. והרה"ט כתב דלה מסחבר דיתה
 מה שהמלח דק מהפער על הכשר ופועל להולי'
 הדם כי הוא נדבק בו חבל הגס נושר מן
 החתיכ' כשהופכי' למולח' על הלך השני :

(אקפ"ה) וביקר המליח' כתב הרשב"ה שח'
 לתת מלה ע"י הכשר עד שיכסו חלה
 מולחו יפה יפה עד שגח יכה רחוי לחבול עם
 חוקו המלח וח"ל נמוח החתיכה מב' לדידי
 חבל רה"ט כתב שח"ך לכו עליו מלה הרבה
 עד שלא יכה רחוי לירבול ע"י חוקו מלה ולא
 ישחר בו מקום בלי מלח טורים :

(אקפ"ו) וכתב הרמב"ם שהחר המליחה
 והדחה הכשר יפתיך מיד
 הכשר לחוד המים רוחחין חבני' נח' לכושרין כדי
 שילבין מיד ולא ילא הדם ונה נכבו עולם כן:
 (אקפ"ז) שיעור שהיית הכשר במנהכתה הרמב"ם

דפקו בכל מקו' אפשר לכוטו אכור. אמנם
 בהנהגה מרבי' אשר בשם האור זרוע סוף
 פרק גיד הנשה מחלק בין חתיכה שנכלע בה
 האכור ובין דבר נה המעורב בחימר דלא שייך
 חתיכה עומה נעשית נכלה כיוון שאין האכור
 נכלע בחימר אלא מעורב בו וח"כ נדון דידן
 שרי שאע"ג דמוקח בש דהר"ש ליה ליה האי'
 סברא לחלק בין נח המעורב לדבר הנכלע מכל
 מקום חין להחמיר בשביל זה דלכיו' עומה הך
 סברא דחתיכ' עומה נעשית נכלה חיוו חלה
 מדרבין גדון דידן בין למר בין למר שרי לדעת
 אור זרוע מושב דדבר לח חוח. ולהר"ש מטעם
 שאין חומרים חתיכה נעשית נכלה חלה בשבר
 בחלב ע"ל: (אקפ"ח) יש חוטין שהם אכורים
 משום דם שבהם כגון חוטין שביד ושכמה
 ושבלחי ובשלבסן ובולחה ומליחה נח מהניח דכו
 חס לח שיהתקף החלה וחח"כ ימלאה וחח"כ
 מוחריס לבשטם חף בקדרה. וי"ח דחף לגלי
 אכורים בלי חתיכה וחפילו חס מלחן ולחן
 אכורים דכל זמן שנה חתקין חין האור שובח הדם
 שבהם. ומיחו חס החתקן מותר ללזנות חפי' בני
 מליחה והבדחיים כתבו שמוחריס ללוחס חפי'
 בני חתיכה ומליחה. וכן הוא מסקנת הר"ש
 ז"ל. וחפ' למי שמלרין חתיכה גס לגלי חס
 לגלוי בלי חתיכה חן החורין והכשר מותר.
 טורים. וכתיב גחון י"ה בנהמ' גידין וכמה
 חוטין כמליחין דם ולרין לחתוך כל המקומות
 כדי שלא הדם במליחה ע"כ. והומי' היא
 שהחמיר ולא מדינה דגמולא דמדינה חין לרין
 לחתוך חלה הגידין שחורתי. טורים. וכתב
 מהר"ר ישקב מוגין ז"ל עוף שנתח בלי חתך
 ורדיין ולא נקבו בשעת שחטה ועדיין הרה"ט
 מהובר בשוף והביב שיטלם ויקלף הכשר כביב
 וכלי' צעי נטינה כעובי חלנע וחם נחשבה
 כנה לרין בשביל כנגד הורדיין והקניפ' שחטה
 במליחה ע"כ: (אקפ"ט) יש חוסרין גיד הנשה
 בהנהגה. והרמב"ם החירו וכן הר"ש. שדר
 רב עמרם גחון חין חלוק בין גיד הנשה לשומנו
 וישראל קדושים חס ועשאוהו כגיד הנכה.
 וזה המכס החמיר. והסחמיר חע"כ. טורים.
 רש"י סובר חע"כ שגיד הנשה נעלמו חין בו
 נזוקן טעם שזינו חוסר בשבים ור"י סובר
 שחין אכור בשומנו של גיד חלה ממח' הגיד וכל
 מקום שחין הגיד הוכר חין בשומן חוסר :
 (אלף קפ) אם נמאל דם על החלזון והלבון שלא
 על הקשר חו חפי' על קשר החלזון
 ולא נחפשת חולה לו הדם אכור ובינה מותרת.
 ור"י היה מחיר גס הדם אם נמאל על החלזון
 וחלזון בלח על הקשר ולדעת הבחורים חין
 חילוק בין קשר לחולה לו חלה בין חלזון לחלזון

סימני הספר

- א"מ"ה) שעה בצימון סימנים :
- א"מ"ט) חסור. לשמוך בסכין רעה :
- אלף צ) רחליד בצימון סימנים :
- אצ"א) החיז הרעש בנה לחם בחולבה והונחה :
- אצ"ב) הגרמה כולד :
- אצ"ג) שימור שחיסה נושא :
- אצ"ד) מלא עכבה מן הגרנדה על הסכין לאחר שחיסה :
- אצ"ה) עקור הידך :
- אצ"ו) אם נמלא הסכין בשחום שמוט :
- אצ"ז) השוחם בשנים או בשלשה מקומות :
- אצ"ח) יוקבה הריאה אחר שחיסה :
- אצ"ט) השוחם הכנה נכמה ושח בינמים :
- אלף ק) כוי ספק נכמה ספק חיה :
- אקל"ב) אם הוילו ריאה בלי בדיקה :
- אקל"ג) קנה הלג דיוו בלג :
- אקל"ד) נמלא שני כנדים או שני מרות :
- א"ל"ה) נפל המטול :
- אקל"ו) לקחה כבוליה :
- אקל"ז) אם יש שרפות כבוליה על עוף :
- אקל"ח) חין חילוק בדיני מחם שנמלחה בדיאה :
- אקל"ט) נבלה השלפוחיה :
- אלף ק"ב) דקון של נכמה שיואל מהן מעי קסן :
- אקב"א) חיווה כרם הפנימי שפרפתי בנקב נמשה :
- אקב"ב) רש"י למר ההמסם שנקב :
- אקב"ג) אם מדמין מנקב לנקב :
- אקב"ד) כל חבר שאזרו חממים אם נפל מרפה אם חסר מהחילוב כשר :
- אקב"ה) נקיבת קון או מהעני לו היסר ע"י בדיקה :
- אקב"ו) הניעסה הלחום :
- אקב"ז) אם הוריקה המרה :
- אקב"ח) אי משריון בירוקן שהאדיוו :
- אקב"ט) מה שלמו שטריופין בשני מרחה :
- אלף ק"ג) עוף ששחברו לפניו או נחטבו :
- אקב"א) זה נשבר הפרק הסמוך לגוף :
- אקב"ב) שלשה פרקים יש כרגל ההחמון :
- אקב"ג) רלש ההחמון בשוק היואל ממקומו :
- אקב"ד) המנהג להטריף ע"ש הששבר מן הארכוב' ולמעל :
- אקב"ה) היכן מקום לומח הנידיון :
- אקב"ו) אם נפסק אחד מלומח הנידיון :
- אקב"ז) נפל לומח הנידיון ואלח' חסך למעלה כרגל :
- אקב"ח) דין דרוסה בשאר חיות שאין נחברת במשנה :
- אקב"ט) אם יש חתול אם יש לו דרוסה :
- אלף ק"ס) אם יש חקיה בבדיקה הדרוסה :
- אקב"א) נדק ולא מלא חרום הנשר בדרוסה :
- אקב"ב) חין להששיר שום ספק בבדיקה בזמן הזה :
- אקב"ג) אם ספק לו אם דרסה ביד או כרגל :
- אקב"ד) ספק דרוסה שנהערבו באחרות :
- אקב"ה) דין גלוסה :
- אקב"ו) נשר שנתעלם מן העין :
- אקב"ז) נשר שנתעלם מן העין :

הלכות טרפות

- אק"א) נפחה הגולגות :
- אק"ב) נקב קרום החוץ :
- אק"ג) נשחטה הוט הגדרה :
- אק"ד) נפל לחי העליון :
- אק"ה) אם שני עורות מן הוטם אדומים או לצנים :
- אק"ו) עוף שזווארו מלובך כדס :
- אק"ז) יטב לו קין נושא :
- אק"ח) נפל כל חושק :
- אק"ט) הקנה מחסלל ל' חלקים :

הלכות טרפות הריאה

- אלף ק) אם חסרה העטויחה :
- אק"א) אם נשחטה מקומה העטויחה :
- אק"ב) כל יסר כנפולדמי מעשה בלנבע יהיה שנמלחה :
- אק"ג) יסרה כדרי דלויי דכשר :
- אק"ד) נמלאו שתי אונות ונרלוח כלחה :
- אק"ה) ימחה נשר הריאה :
- אק"ו) חסר מגוף הריאה :
- אק"ז) ריאה שיש בה אנטנועות :
- אק"ח) חין חילוק בריאה בין האדומה כולה למקנחה :
- אק"ט) אוכמי אוכמי כשר :
- אלף ק) סרטה כסדון :
- אקב"א) אונת סרטה כזוחה :
- אקב"ב) והוא דכרין כנשרה :
- אקב"ג) ריאה שנקבה ודופן סוחמחה :
- אקב"ד) ריאה הנקיבה בתקום שאין דופן סוחמחה :
- אקב"ה) נוטה בשפולי לומח או אונת :
- אקב"ו) סרטה לדופן או סמוכה לו :
- אקב"ז) אם היאונת והאונת נכרטי יחד כדופן :
- אקב"ח) ריאה שנסרחה לאחד מן הפקומות שאין כנקב סרתי :
- אקב"ט) חין לחסר בריאה ולנעם הסרחה :
- אק"ק) על גבי הריאה אפי כרסא דלסא סריפה :
- אקל"א) אם היאונת כרסחה בשומן הלג :

הלכות חלב

- אקס"ח) חלב הלג פקוע :
- אקס"ט) חלב הכבליס :
- אלף ק"ז) חלב שהחם המתייס :
- אקע"א) השומן שעל יסרה הכנד :
- אקע"ב) בקיבה יש שני מיני חלבליס :
- אקע"ג) חופין כשעוקן :
- אקע"ד) דין רלש המעים הרין גריחה :
- אקע"ה) מלמח מן המחבר בענין הלג :
- אקע"ו) גדי שללאו כחלבו חסור לחסל ממנו אפי מרלש אמו :
- אקע"ז) חלב שנתערב בשומן והושם ממנו נקדרה :